Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Cổ Động

TRUNG CÔNG CHUẨN BỊ THẾ CHIẾN THỨ BA

Năm thứ tư • Bộ mới Số 42 • 3 đồng • Thứ Bảy 22-10-1966

bình minh

CƠ-QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ỨNG CHỦ-BÚT: QUỐC-ẤN TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN: LÊ-HIỀN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 21.503 — 25.505 — HỘP THƯ: 219

Họp báo cấp tốc của Nội các chiến tranh

T.T. KỲ: KHÔNG CHẤP NHẬN

ĐỘC TÀI, THỰC DÂN VÀ QUÂN PHIẾT

★ Thành phần phái đoàn Chanh Phủ đi Ma Ni

★ HỘI NGHỊ MA NÍ SẼ ĐỀ CẬP NHỮNG VẤN ĐỀ GÌ?

♣ tường thuật của HẢI BẰNG

SÀI GÒN.— như tin đã loan trong số hôm qua hồi 11 giờ sáng ngày 20-10-66, Nội các chiến Tranh mở cuộc họp báo tại số 2 đường Thống. Nhứt Sài-gòn, cuộc họp báo đặt dưới quyền chủ Tọa của Thiếu Tướng Nguyễn cao. Kỳ chủ Tịch U. B. H. P. T. U.

Tham dự cuộc họp báo này chúng tôi nhận thấy có sự hiện diện của bác sĩ Nguyễn lưu Viên Trung, Tướng Nguyễn Hữu Có T.T Linh Quang Viên, TT Nguyễn Bảo Trị LS Đinh Trình Chính, Ô Bùi Diễm BS Trần văn Đỉ, Ô Bùi Hữu Tuấn Ô Trương thái Tôn, LS Lê văn Vi và một số qui vị Tăng và Ủy Viên khác. Nhưng người ta nhận thấy vắng mặt một vài vị, trong số có CS Ấu Trường Thanh, Tổng Ủy Viên Kinh Tế Tài Chánh.

Đây là cuộc họp báo cấp tốc (vì các kỳ giả chỉ được báo tin vào giờ chót), song cũng có hơn 300 kỳ giả trong và ngoài nước tham dự, với hàng trăm máy ảnh, máy quay phim vây chặt cả phòng rộng lớn...

B.S. Ng lưu Viên xử lý thường vụ Chủ Tịch U.B.H.P.T.U.

Mở đầu cuộc họp, Thiếu Tướng Kỳ cho biết vào ngày 23-10, Trung Tướng Nguyễn Văn Thiệu và ông sẽ cầm đầu phái đoàn Việt Nam

XEM TIẾP N TRANG 4

Toàn thể công nhân Nghiệp Đoàn B.G.I. Đà Nẵng chuẩn bị ĐÌNH CÔNG

SAIGON.— Nghiệp đoàn Công nhân B.G.I. Đà Nẵng bị chủ nhân thải vô cớ 2 bạn Văn Lân, phó Chủ tịch và Trương hình Tung, thư ký Nghiệp đoàn càng mật số anh chị em công nhân.

XEM TIẾP A TRANG 4

TỪ TRÁI SANG: Các Ông: Ng văn Dõng, Trần văn Kiện, Ưg văn Tài Chánh, Bà Ng thị Hai và Bùi quang Tân, Tổng Giám Đốc T.N: N.H.
(Xem tin Lễ Khai trương Chi nghánh «Tín Nghĩa Ngân Hàng» nơi trương 4)

Tổng Thống Tito cảnh cáo:

TÌNH HÌNH THẾ GIỚI ĐANG CỰC KỲ NGUY HIỂM

● BẮC KINH SẼ KHÔNG THÍ NGHIỆM BOM NGUYÊN TỬ LÚC T.T. JOHNSON VIẾNG Á CHÂU

● HỒ CHÍ MINH DỰ CUỘC MẾT TINH Ở HÀ NỘI

BELGRADE (AFP).— Thông tấn Xã Nam tư Tanjug hôm nay cho biết thì theo tin tức Bắc Kinh Thủ Tướng Trung Công Chu ân Lai nói rằng nên lo chuẩn bị cuộc chiến tranh Thế giới đầu hiện nay ngày cơ chiến tranh bùng nổ cần H.

Chu an Lai tuyên bố như trên hôm 3-10 với các đại diện vệ binh đỏ.

Thông tấn xã Tanjug cho biết Chu an Lai nói với vệ binh đỏ rằng « Hiện nay, nguy cơ thế chiến mới bùng nổ cần H. Những việc chuẩn bị chiến tranh cần phải thực hiện. »

Chu nói tiếp: « Tư tưởng Mao Trạch Đông về chuẩn bị chiến tranh

XEM TIẾP H TRANG 4

QUÂN LỰC V.N.C.H. sẽ mang cấp hiệu mới vào dịp lễ Quốc Khánh 66

SAIGON.— Một nguồn tin thông thạo cho biết: nhân dịp lễ Quốc Khánh 1-11-1966 năm nay Quân Lực Việt Nam Cộng hòa sẽ mang cấp hiệu mới.

Cấp hiệu này chỉ thay đổi sự phân ti so với cấp hiệu cũ. Điều đặc biệt thay vì đeo ở cổ, cấp hiệu mới sẽ mang ở vai.

Ngoài ra, các huy hiệu trên mũ kết của Hải Lục KhôngQuân Lính Kỹ Quân Kỹ Hiệu Kỹ cũng được đổi mới.

Chuẩn bị hội nghị tốt đỉnh Ma Ni

7 NGOẠI-TRƯỞNG HỌP TÌM THỂ THỨC chấm dứt chiến cuộc V.N.

MA NI (UPI).—Ngoại trưởng thuộc bảy quốc gia tham dự hội nghị thượng đỉnh Ma Ni về vấn đề Việt Nam, sẽ khởi sự từ lựa ở Ma Ni vào ngày thứ sáu để mở các cuộc tham khảo về chính sách hội nghị.

Ngoại trưởng Hoa Kỳ Dean Rusk sẽ là người đến Ma Ni sau chót vào ngày thứ Sáu. Ông dự liệu tới Ma Ni bằng phản lực cơ đặc biệt của không quân Hoa Kỳ hồi 70 giờ 55 phút ước tế.

Sang Ma Ni trước đó là ngoại trưởng Úc Paul Hasluck, ngoại trưởng Đại Hàn Lee Tong Won, ngoại trưởng Việt Nam Cộng Hòa Trần văn Đỗ và ngoại trưởng chỉ định Tân Tây Lan George Laking. Cũng ngoại trưởng Thái Lan Thanat Khoman sẽ đáp phi cơ tới Ma Ni vào chiều thứ Bảy.

Ngoại trưởng phi Luật Tân Narciso Ramos dự liệu tiếp xúc với ngoại trưởng Rusk vào thứ Bảy và dự liệu gặp riêng rẽ với các ngoại trưởng khác cùng ngày.

Để tài thiết yếu trong nghị trình hội nghị thượng Ma Ni là việc mưu tìm một thể thức hòa bình nhằm chấm dứt cuộc xung đột Việt Nam. Một vấn đề có thể chia rẽ các quốc gia tham dự hội nghị là việc Việt Cộng tham dự bất cứ hội nghị hòa bình nào.

Các đề nghị hòa bình về Việt Nam, kế hoạch hòa bình của ngoại trưởng Anh George Brown có thể được coi là mô hình cho các quốc gia tham dự hội nghị Ma Ni.

Miền Nam Việt Nam hiện chống đối việc Việt Cộng hiện diện trong bất cứ cuộc thương thuyết nào. Cuộc

XEM TIẾP D TRANG 4

PHIÊN HỌP KHOÁNG ĐẠI NGÀY 20.10.66 CỦA QUỐC HỘI LẬP HIẾN

DÂN BIỂU CÓ THỂ BỊ TRỤC XUẤT KHỎI TRỤ SỞ nếu ấu đã hay nhục mạ Chủ tịch Q.H

● ÔNG TRẦN VĂN ÂN ĐẾN QUỐC HỘI TIẾP XÚC RIÊNG VỚI VÀI D ÂN BIỂU

♦ Tường thuật của THÁI DƯƠNG

SÀI GÒN.— Q. H. L. H tái nhóm lúc 9 giờ sáng 20-10-66 để tiếp tục thảo luận và biểu quyết dự thảo Nội quy của Q.H. có mặt 91 dân biểu và vắng mặt 26 ông.

Mở đầu, Chủ tịch Ủy Ban Kiểm soát hồ sơ dân biểu lên trình bày 3 vụ sau đề yêu cầu Q.H họp thức hóa cho các ông: Vũ thượng Kinh (Paul Yen) Đinh thanh Châu Saigon và Nguyễn minh Đăng (Long Khánh) Toàn thể dân biểu đã biểu quyết chấp thuận.

Khi QH thảo luận đến điều 85 ấn định dân biểu không được nói ngoài đề, thì ông Nguyễn hữu Tá nói rằng, ông không hiểu thế nào là ngoài đề và trong đề. Còn ông Trình quang Vinh thì đòi được nói ngoài đề, nếu vẫn đề quan trọng. Kết quả không được nói ngoài đề.

Ông Trần văn Ân đến Q.H

Lúc 10 giờ 15, trong lúc Q.H đang thảo luận thì thấy ông Trần văn Ân nguyên Chủ tịch U.B soạn thảo luật bầu cử đơn danh hiện là Ủy viên UBLĐQG đến Q.H (toàn lầu) để dự thính đồng thời tiếp xúc vài dân biểu bỏ phòng họp lên

XEM TIẾP O TRANG 4

C.S. HUK ÂM MƯU ám sát Tổng thống JOHNSON và T.T. Ng-cao-Kỳ

MANI (UPI).— Tờ «Manila Daily Bulletin» hôm thứ Năm loan báo một đội Cộng sản Huk âm mưu ám sát Tổng thống Hoa Kỳ Johnson và Thủ tướng Việt Nam Cộng Hòa Nguyễn cao Kỳ trong khi hai nhà lãnh đạo này viếng thăm Manì.

Tờ « Daily Bulletin » cho biết giới thẩm tra nói rằng âm mưu ám sát này được tìm định cho xảy ra cùng lúc với một cuộc tấn công lớn của Việt Nam Cộng Hòa.

Báo này cho biết đội ám sát của Cộng sản Huk gồm độ 50 người, và có tin được lẻn vào đô Manì. Cảnh sát đã khởi sự tảo thanh hôm Hôm nay.

Mổ xẻ ung nhọt trong hàng ngũ công chức

CHẤM - DỨT THÁI - ĐỘ CHUYÊN TỪ « BẤT NẠT » SANG « BAN ƠN » CHO DÂN

DÂN « CHỊU ƠN » MÀ VUI HƠN LÀ CHO ÂN MÀ HẬN

● của THÁI DƯƠNG

VIII.— Trải qua bao nhiêu giai đoạn vào trận đã tiến của dân tộc, khi những tiếng nói «cách mạng» được nhà biến rộng rãi, thì đâu muốn dân không, những hành động bỉ ổi có khi trắng trợn của giới người được mang danh công chức cũng phải thoa cái đã đó mà giảm dần.

Những cái cảnh là hết bắt nạt dân chúng như thời thực dân phong kiến không còn tái diễn nữa. Tuy nhiên đối với một số người đã quen cái thói bỗng hách của cái thời « quan lại vàng son », thì việc áp mình vào khuôn khổ « cách mạng » để hòa mình với dân chúng là cả một sự khó khăn.

Công chức hòa mình với dân? Vinh hay nhục?

Bởi vậy, qua những tâm trạng đó không ai lấy làm lạ khi thấy những cô chú gương cao một số công-c (chức «bắt thức thời vụ» coi việc hòa

XEM TIẾP B TRANG 4

Y-KIẾN CHỨNG TÔI

Khó tha - thứ một Dân Biểu thiếu tinh thần dân chủ

Bài của QUỐC-ẤN

Một chuyện chưa từng xảy ra trong lịch sử dân chủ thế giới, thân ôi! Lại xảy ra tại Việt Nam. Đó là vụ ông Chủ nhiệm báo Chánh Luận, Đặng văn Sung, đân biểu đơn vị I Saigon-Cholon, đã lên diễn đàn Quốc hội lập hiến «phải tích cực đối phó với báo chí».

Ô ! Sung bảo rằng, chính mắt ông đã trông thấy bài điểm báo của chánh quyền về những tin xuyên tạc Quốc hội. Ông phân tách ý kiến:

— Cô ý làm Quốc hội mất uy tín.

— Chỉ nhằm một vài cá nhân dân biểu mà tấn công vì thù vặt, vì hận thất cử v.v... xách đông cho cuộc tranh cử Quốc hội Lập Pháp sắp tới.

Ông Sung yêu cầu Quốc hội có biện pháp tích cực đối phó với báo chí, và báo chí nên chấm dứt sự xuyên tạc, trường thuật trung thực những phiên họp của Quốc hội.

Chúng tôi ngạc nhiên trước thái độ đó của một ông dân biểu, nghĩa là một người được dân cử làm đại diện cho mình tại Quốc hội, chúng tôi không quên rằng ông Sung không đủ số phiếu đắc cử, nhưng nhờ phương pháp bầu cử « đại diện tương đối » với vài chấng thắm lớn » mà liên danh ông được một ghế. Dầu vậy đi nữa, ông vẫn được vào Quốc hội với tư cách là dân biểu.

Một người đại diện dân lại muốn tổ chức đại diện dân là Quốc hội « tích cực đối phó » với tiếng nói của dân là Báo chí, thì quả là chuyện thế gian hi hữu!

Một nhân vật chánh quyền (không phải dân bầu ra) có quyền đề nghị như vậy mà không làm cho những ai am hiểu dân chủ phải ngạc nhiên,

Là dân biểu (dân với chức vụ nào), muốn hay không đều là chánh khách. Chánh khách thì phải chịu đựng, đó là thông lệ trên thế giới này từ khi có dân chủ xuất hiện.

Không một chánh khách nào do dân bầu ra lại không bị công kích. De Gaulle, Johnson bị công kích nhiều hơn ai cả, mà có khi nào các ông ấy đòi đối phó với báo chí đâu?

Ông Sung, bảo rằng chính mắt ông đã trông thấy bản điểm báo của Chánh quyền về những tin xuyên tạc Quốc hội. Là dân biểu, là chủ báo, tại sao ông Sung không tự mình đọc báo mà phải xem bảng điểm báo của chánh quyền? Chúng tôi là kỳ giả chuyên nghiệp sao chúng tôi

(XEM TIẾP TRANG 4)

Các lãnh tụ Nga viếng Pháp VÀO THÁNG CHẠP

BA LÊ (AFP).— Ngoài tin thông thạo cho biết cuộc viếng thăm Pháp quốc của các ông Nicolas Podgorny, Chủ tịch Sô viết tối cao, Alexis Kosygusine, Thủ tướng, và Leonid Brejnev, Tổng Thư ký đảng Cộng sản Nga có thể thực hiện vào tháng 12 hoặc tháng Giêng tới, nhưng tháng 12 thì có lý hơn.

Hiện nay những cuộc hội đàm của tiếp diễn trên đường lối ngoại tân để quyết định ngày khởi hành giữa 3 lãnh tụ Nga.

Xem trương 2: Loạt bài «Tuyện Thực» ● của CAO-TRẦN-LÂNH

21.10: Đại Hội Phật Giáo Thống Nhứt Ai sẽ được bầu làm tân Viện Trưởng VIỆN HÓA ĐẠO?

PHE «MỀM» ĐANG CHUẨN BỊ TÂN CÔNG PHE «CỨNG»

SAIGON.— Giới thông thạo tin cho biết trước, ngay sau khi Đại hội Phật Giáo nêu khai mạc thì nhóm rất cũng có những sự phân đối được coi là trầm trọng.

Người ta nghĩ rằng những sự chống đối ấy (nếu có) chắc cũng khó lòng gây trở ngại cho đại hội tuy nhiên cũng có thể do những sự việc phân đối ấy trong đại hội nên sẽ bị mất rất nhiều thì giờ chăng?

Có tin cho rằng, phe chống đối đã chuẩn bị tư tưởng và nếu không gì thay đổi vào giờ chót rất có thể sẽ phân đối:

1.— Chương trình nghị sự của đại hội.

2.—Phân đối cho rằng Hòa thượng Tăng Thống triệu tập cuộc họp bất

XEM TIẾP K TRANG 4

Tình Hình **CHIẾN SỰ**

Đánh lớn ở Chương thiện giữa hai tiểu đoàn V.C. và 1 trung đoàn Việt Nam Cộng hòa

● GIAO TRANH SÁT TỈNH LỴ CHÂU ĐỐC

SÀI GÒN.— Đặt Sài gòn tối qua cho biết: cuộc hoành quần Đăng Tiến 39 do Tiểu khu Kiến phong tổ chức dưới sự yểm trợ trực tiếp của khu 41 chiến thuật khai diễn từ ngày 15 vừa qua tại 15 số Bắc Cao Lãnh.

Hôm nay đã bước qua giai đoạn

XEM TIẾP Y TRANG 4

Công du vòng quanh thế giới

ĐỨC GIÁO HOÀNG PHAO LÒ VI CÓ THỂ VIẾNG V.N.

TOÀ THÁNG VATICAN (AFP).— Tuần báo Ý «La Tribuna Illustrata» vừa đưa ra giả huyết rằng Đức Giáo hoàng có thể ghé Việt nam trong dịp công du vòng quanh thế giới.

Trong các giới thạo tin, người ta nhắc lại rằng trong dịp đến Liên hiệp quốc, một vài cơ quan báo chí có gán cho Đức Thánh Cha dự án thăm V.N. và cả Hoa Lục với mục đích thúc đẩy Hòa bình tới lại. Nhưng đã là điều khó tin vì Đức G.H. Paul VI nhiều lần tuyên bố rằng không định đáng tới địa bàn chánh trị, mặc dầu Ngài muốn thăm Hòa bình trở lại ở V.N.

Hơn nữa người ta cho rằng nếu

XEM TIẾP M TRANG 4

SỔ VÀNG CỨU TRỢ NẠN LỤT MIỀN TÂY của BÌNH-MINH

— Ngày 21-10-66 255.387 đ.

— Học sinh Trung học Tư Thục Kiến Thiết (Lần thứ 2)	16.166 đ.
Lớp mẫu giáo Việt (Đoàn Chim Non)	
— Đặng Trọng Thúy	10 đ.
— Phạm Xuân Nghiêm	10 đ.
— Trần Hoàng Lộc	10 đ.
— Nguyễn Minh Tuấn	10 đ.
— Phạm thị Minh Hà	10 đ.
— Nguyễn Phú Mỹ Hồng	10 đ.
— Nguyễn phú Thịnh	11 đ.
— Lê Doãn Việt	10 đ.
— Nguyễn Đăng thị Phương Liên	10 đ.
— Bùi Kim Ngọc	10 đ.
— Nguyễn Trung Hiền	10 đ.
— Đỗ Hữu Tường	20 đ.
— Lưu Kim Oanh	10 đ.
— Nguyễn Gia Đạo	10 đ.
— Vũ Tiến Đạt	10 đ.
— Bùi Mạnh Hà	10 đ.
— Vương Liên Hạnh	10 đ.
Tạm cộng	271.733 đ.

SỔ TAY của TRẦN-TẤN-QUỐC

NHÂN ĐẠI-TÁ Huỳnh V. Tôn sắp ra tòa

Các báo vừa loan tin theo V.T.X cho hay: « Tòa án Mặt Trận Vùng III Chiến thuật, trong phiên nhóm Thứ Hai tới (24-10-66) sẽ đem xử vụ Đại tá Huỳnh văn Tôn bị truy tố về 2 tội: « sử dụng quân lực bất hợp pháp và bất cẩu với mục đích sản phẩm an ninh Quốc gia ». Cùng liên can trong vụ này có Đại úy Trần - Uông cũng sẽ bị bưa ra xét xử về tội « phiến loạn trong quân đội Quốc gia ».

Đại Tá Tôn và Đại úy Uông đều bị truy tố là đã tham gia biến cố 19-2-65 tại Saigon nhằm lật đổ Đại Tướng Nguyễn Khánh».

Nhân tin trên và dịp Tòa sắp xử Đại Tá Huỳnh văn Tôn, đã ai vô tình với thời cuộc nước nhà, chắc cũng không quên một thời kỳ rối rắm của VNCH, trong suốt 12 tháng Ng. Khánh thâu tóm chính quyền và chánh trường. Chính con người « siêu kiến hiệp » đó (lời của một luật sư nổi trước tòa để ám chỉ Ng. Khánh) là nguyên nhân của 3 biến cố trong đại xảy ra tại Saigon trong vòng 5 tháng từ 13-9-1964 đến 21-2-1965.

1) « VỤ 13-9 » hay là « vụ biểu dương lực lượng đề cảnh cáo Ng. Khánh » do Trung tướng Dương văn Đức lúc bấy giờ là Tư lịnh Vùng IV Chiến Thuật chủ huy.

2) « VỤ 19-2-65 » nhằm loại trừ Ng. Khánh do tướng Lâm-văn Phát, Đại tá Phạm ngọc Thảo và Nguyễn bảo Kiếm lãnh đạo với danh nghĩa « Lực lượng bảo vệ quốc gia ».

3) — « VỤ 21-2-65 » nhằm truất phế Đại tướng Ng. Khánh khỏi chức vụ Tổng Tư Lịnh QĐVNCH và tổng khứ ông ra ngoài quốc «cách ém đẹp» với danh nghĩa «Đại sứ lưu động»... chỉ một thời gian thôi. Vụ này do các Tướng lãnh trong Hội đồng Quân lực chủ trương.

Hai vụ trước đều thất bại, vụ thứ ba thành công. Vì không lật được Ng. Khánh nên nhóm Tướng. Tá chống Khánh phải... ra Tòa.

Vụ thứ nhứt, tất cả các bị cáo quân nhân và dân sự đều được Tòa tha bổng. Nhưng vì quân kỷ, nhóm sĩ quan chống Khánh đều bị giải ngũ, trở lại đời sống dân sự.

Vụ thứ nhì, đem lại một bản án nghiêm khắc sau 13 phiên xử (từ 27-4-65 đến 7-5-65): 3 án tử hình khiếm diện (Lâm văn Phát Đại tá Phạm ngọc Thảo đang sống bị bắt giam Hòa và Ng. kim Bảo tự Nguyễn bảo Kiếm: 2 án chung thân khổ sai khiếm diện tích thu tài sản. trước đoạt công bình quyền (2 Đại tá

(XEM TIẾP TRANG 4)

CHUYỆN MỖI NGÀY

● MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Ông Đán « rúa » Bà Xá

Lại phải nói chuyện mấy mo xử, ma đám... dân biểu nữa. Hồng nói sao được khi câu chuyện nầy hay ho, ly kỳ... cục quá chừng.

Số là trong phiên họp hôm qua của Quốc Lập Hiến, cái chuyện - cấp độ » của L.L. trong số báo trước, bỗng nhiên mà « linh nghiệm » hết cỡ.

Ông đốc tờ Phan Quang Đán, bằng hiểu nằm đêm giựt mình thế nào, mà ở QH « khui » lại cái đề nghị của ông (đề bị các dân biểu khác phản đối rồi), là hễ dân biểu vắng mặt 3 phen liên tiếp thì kể như đương nhiên từ chức.

Cái « luật lệ mới mẻ » nầy cần ông Đán chưa thấy quốc tế xài tới bao giờ, vì có đời nào mà thiên hạ chịu từ chức ngang xương Dân biểu thì chỉ có Dân... lật chức mà thôi.

Sao khi ông Đán « khui » lại, bà dân biểu... cu ky Trần thị Xá bèn nhao lên « khuyên can » me xử đốc tờ Đán. Khuyên can rằng, hễ ai vắng mặt thì cũng có 1001 lý do, mà lý do dễ dàng nhứt là... xin cái giấy đốc tờ.

(XEM TIẾP TRANG 4)

Phỏng vấn ông Nguyễn-văn-Hảo, Tổng Giám Đốc Quốc-Gia Nông tín cuộc

VẤN ĐỀ ĐÀO TẠO CHUYÊN-VIÊN ở V.N. còn quá ít

Mỗi năm nước ta có 100 Kỹ sư Canh Nông ta trường so với 6400 ở Nhựt

(TIẾP THEO)

HỎI : « Trên kia, ông Tổng Giám Đốc đã ám chỉ đến những chuyên viên xứng đáng với danh từ chuyên viên vậy xin ông Tổng Giám Đốc cho biết rõ thêm quan niệm về chuyên viên như thế nào ?

ĐÁP : Chuyên viên cũng là một danh từ mới đúng nghĩa với danh từ kỹ thuật gia.

Tốt nghiệp một trường đại học chuyên môn tức là có những kiến thức kỹ thuật rất cao, không ai chối cãi, nhưng cái kiến thức ấy phải được trao đổi liên tục, nó sẽ sanh đẻ đầy đủ hơn bằng kinh nghiệm và nó sẽ giúp cho người chuyên môn kia nâng vững cái nghề của mình. Trái lại, có những người xét về phương diện bằng cấp thì không lấy gì làm hãnh diện nhưng thật sự họ đương làm những công việc của một chuyên viên, làm thế nào lại không kể họ vào hàng chuyên viên.

Nhưng cũng có những Kỹ sư đường ra làm Tỉnh Trưởng, những Kỹ sư điện làm việc cho hãng dầu xăng, những Kỹ sư hóa học làm xuất nhập cảng, những Kỹ sư cầu cống « nghỉ giữa caisse cho một lô hành nhi của sự », những việc làm trái cũng ngăng như vậy nhưng cho phép ta gọi các Ông Kỹ sư ấy là chuyên viên của các nghề mới của họ, và những kiến thức chuyên môn mà họ đã thâu lượm được đã bị phung phí một cách quá uổng, uổng đây không phải cho họ, mà cho xã hội đang cần đến họ.

Chuyên viên phải là người đem áp dụng khoa học chuyên môn của mình trong công cuộc sản xuất. Một giáo sư ở London School of Economics đã nhận định rằng : (Chuyên viên có 2 mặt : một mặt phụng sự quyền lợi của giới tư bản thì đồng lại trở G.Đ nhà máy hay quản trị tiền. Một mặt phụng sự quyền lợi của giới công nhân khi đương điều khiển máy móc và hòa mình vào phương diện kỹ thuật với việc làm của các công nhân».

Người VN chúng ta thường coi là công việc làm bằng chân tay, nên chuyên viên của ta cũng có mặc làm không muốn trực tiếp điều khiển các công việc chuyên môn của mình khác với chuyên viên ngoại quốc đường hòa mình với máy móc và có đúng để tiếp thụ trên công tác kỹ thường kinh nghiệm.

Tuy nhiên, khi nói đến chuyên viên, cũng nên để phòng tác mà tôi vin mạo phép gọi là bịnh chuyên viên », tức là anh bị bịnh mê mẩn máy tính và trong đó là người phải được huấn luyện chuyên môn để hiểu thành một máy khô trong cuộng máy, lao ở quan niệm ấy có đưa ra đến những khuyết tích nhiều trong quốc gia quốc công dân, và rất dễ dàng làm mồi cho bọn đầu cơ chính trị.

HỎI : « Ông Tổng Giám Đốc có thể cho chúng tôi biết hiện số chuyên viên ở Việt Nam như thế nào ? Có đủ đáp ứng nhu cầu trong xã không ?

ĐÁP : Thật ra thì khó mà cho những con số xác thật. Vậy ta nên lấy bản trên con số chuyên viên mà ta có thể đào tạo được.

Trên lãnh vực Canh nông, một vấn đề tối ư quan trọng, vì canh nông là then chốt cho công cuộc phát triển và kiến thiết quốc gia sau nầy, nghành mà tôi biết nhiều nhứt vì cũng là nghành mà tôi có những con số xác nhận nhứt, tôi xin đưa ra một vài nhận xét sau đây. Với một số trung 3 triệu nhân sự ở riêng 20 vạn mẫu với 85 phần trăm của 16 triệu người phải sống về nông-nghiệp, thì nếu năm chúng ta chỉ nhận đào tạo 100 kỹ sư Canh Nông và 100 người Cán sự Canh nông bực trung cấp. Thật quá-tỉ Tỷ lệ quá ít ấy sẽ thấy được số năng khi chúng ta nhìn qua nước Trung Hoa Dân Quốc, rồi 1 đàn số trung tốt ít hơn ta, với một diện tích canh tác 4 lần ít hơn ta, nhưng mỗi năm các trường Nông Lâm Súc đại học và trung cấp của họ đã nhận 28.000 người. Hay nói khác hơn, mỗi năm, nếu Việt Nam chỉ nhận đào tạo 1 chuyên viên về canh nông, thì Trung Hoa Dân Quốc nhận đào tạo 140 người. Nước Nhựt, mỗi năm tốt nghiệp Kỹ sư Canh Nông lên 6.500 người thì nước Việt Nam chỉ có thể có lối 100 người. Hay nói khác hơn, mỗi năm nếu ta có 1 kỹ sư Canh-nông ra trường, thì Nhựt Bản trung ra 65 người Kỹ sư để phục vụ cho lãnh vực C.N. Tôi có thể nhắn lên gặp hỏi các vị đụ điền hình khác, nhưng tất cả đều chỉ chứng minh một điều : sự thiếu hiếm trầm trọng về chuyên viên C.N tại Việt Nam, và đến ngày nào chưa giải quyết được vấn đề nầy, thì khoan đã nói đến phát triển kinh tế.

HỎI :

« Ông Tổng Giám Đốc có ý nghĩa thế nào về vấn đề đào tạo chuyên viên cho nước Việt Nam. Hiện Chính phủ đã có một chính sách về đào tạo chuyên viên chưa ? Nếu chưa, thì chính sách ấy phải như thế nào ?

ĐÁP :

Có thể nói rằng đến nay chúng ta chưa có một chính sách về đào tạo chuyên viên. Vì các số học bổng cấp cho du học. Chính phủ chủ trọng đào luyện chuyên viên cho nghành Canh Nông trước hết, nghành khoa học kỹ thuật đương hàng thứ 7 ; nhưng khi xét đến giấy phép tự túc xuất ngoại, lại thấy các môn chính trị thiết học đương vào hàng đầu ! Như thế, không những không thể nào thấy rõ ràng nào đàng khuyến khích trước nghành nào mà còn có cả sự mâu thuẫn nữa là khác.

Một điểm theo chết xét nguyên tắc cần phải được minh định rõ rệt trước hết. Chuyên viên phải là người đem áp dụng khoa học chuyên môn của mình trong công cuộc sản xuất. Một giáo sư ở London School of Economics đã nhận định rằng : (Chuyên viên có 2 mặt : một mặt phụng sự quyền lợi của giới tư bản thì đồng lại trở G.Đ nhà máy hay quản trị tiền. Một mặt phụng sự quyền lợi của giới công nhân khi đương điều khiển máy móc và hòa mình vào phương diện kỹ thuật với việc làm của các công nhân».

Người VN chúng ta thường coi là công việc làm bằng chân tay, nên chuyên viên của ta cũng có mặc làm không muốn trực tiếp điều khiển các công việc chuyên môn của mình khác với chuyên viên ngoại quốc đường hòa mình với máy móc và có đúng để tiếp thụ trên công tác kỹ thường kinh nghiệm.

Tuy nhiên, khi nói đến chuyên viên, cũng nên để phòng tác mà tôi vin mạo phép gọi là bịnh chuyên viên », tức là anh bị bịnh mê mẩn máy tính và trong đó là người phải được huấn luyện chuyên môn để hiểu thành một máy khô trong cuộng máy, lao ở quan điểm ấy có đưa ra đến những khuyết tích nhiều trong quốc công dân, và rất dễ dàng làm mồi cho bọn đầu cơ chính trị.

HỎI : « Ông Tổng Giám Đốc có thể cho chúng tôi biết hiện số chuyên viên ở Việt Nam như thế nào ? Có đủ đáp ứng nhu cầu trong xã không ?

ĐÁP : Thật ra thì khó mà cho những con số xác thật. Vậy ta nên lấy bản trên con số chuyên viên mà ta có thể đào tạo được.

Trên lãnh vực Canh nông, một vấn đề tối ư quan trọng, vì canh nông là then chốt cho công cuộc phát triển và kiến thiết quốc gia sau nầy, nghành mà tôi biết nhiều nhứt vì cũng là nghành mà tôi có những con số xác nhận nhứt, tôi xin đưa ra một vài nhận xét sau đây. Với một số trung 3 triệu nhân sự ở riêng 20 vạn mẫu với 85 phần trăm của 16 triệu người phải sống về nông-nghiệp, thì nếu năm chúng ta chỉ nhận đào tạo 100 kỹ sư Canh Nông và 100 người Cán sự Canh nông bực trung cấp. Thật quá-tỉ Tỷ lệ quá ít ấy sẽ thấy được số năng khi chúng ta nhìn qua nước Trung Hoa Dân Quốc, rồi 1 đàn số trung tốt ít hơn ta, với một diện tích canh tác 4 lần ít hơn ta, nhưng mỗi năm các trường Nông Lâm Súc đại học và trung cấp của họ đã nhận 28.000 người. Hay nói khác hơn, mỗi năm, nếu Việt Nam chỉ nhận đào tạo 1 chuyên viên về canh nông, thì Trung Hoa Dân Quốc nhận đào tạo 140 người. Nước Nhựt, mỗi năm tốt nghiệp Kỹ sư Canh Nông lên 6.500 người thì nước

MỘT CHUYỆN VỀ MIỀN TRUNG

SỐ PHẬN «BƠ VƠ» CỦA những người sống bám với Mỹ

● Phóng sự của TRẦN-TUẤN-HÀI

VI.— Phải thành thật mà nói, từ ngày các anh bạn Mỹ xuất hiện ở miền đất nầy — tại Thủ Đô Saigon cũng biết có bao nhiêu hàng người chuyển sống bám, nhưng giàu có một cách nhanh chóng là thường...

Nhưng nếu nói về việc sống bám ngoại kiều để làm giàu, thì phải nhận là, ở Đà Nẵng có nhiều « cao thủ » hơn, nhiều tay đám lắm, và giàu sang nhanh chóng... thật.

Câu chuyện các anh xích lô sống như... vua

Trước đây độ 1 năm, ở đập phế lại Đà Thành, chúng tôi mục kích có nhiều ông bao chay xích lô đạp hồi thuê không có mấy anh Mỹ thì họ sống chật vật lắm... bởi vì người VN thì ít ai đi xích lô, ngoại trừ những người đu gỉ hoặc gặp trường hợp đặc biệt...

Các anh bạn nghèo nầy khi có lại hiện diện của anh Mỹ tự nhiên «vựt» lên thành «tiêu tư» ăn một cái... rụp !

Chúng tôi mục kích tận mắt, có nhiều ông bao xích lô, bưu sáng ngồi đến gần 8 giờ mới thức. Thay đổi xong uống cà phê ăn sáng cho đến gần 9 giờ mới bắt đầu đưa bà xã đi chợ... đưa đón trung xuối đến 10 giờ sáng, anh ta bắt đầu thay đổi «kiểu» để đi học «Ang Lê» 2 tiếng đồng hồ.

Trưa về nhà ngủ một giấc, đến 5,6 giờ chiều mới bắt đầu đạp xe ra thành phố... Và mỗi đêm họ chỉ cần « lăm việc » nhiều lắm là 3 tiếng đồng hồ, là đã có học ngân bồ túi rồi.

Đó là chúng tôi chưa kể trường hợp đặc biệt, họ bắt được « mối » ngon lành và làm « một phát » ít nhứt cũng vài ghìn...

Nhưng hãy giữ các anh Mỹ đã bị giới hạn «ăn chơi» rồi. Thành phố Đà Nẵng bao đem buồn teo... những người sống bám với Mỹ, đều phải chịu số phận «bơ vơ» thiếu thốn lại như cũ. Thì ra đời nay không có gì tốn tại cả.

SỐ MẠI : Tàn sự những người chỉ «sống nhờ ba» ở Đà nẵng

ÁN MẠNG VÌ TÌNH

một thanh niên bị đánh chết

GIA ĐỊNH.— Khoảng 2 giờ chiều 18-10, người ta phát giác tử thi 1 thanh niên trẻ cố chết tên tăng trên cây điền quinh ruộng, tại ấp Tân quí 2 xã Tân sơn Nhì (Tân Bình). sau khi cết giây đem xuống, được biết anh nầy là Khưu Văng 24 tuổi, quân nhân từng sự tại Đại đội Tự huấn, nhà ngụ tại xóm nói trên.

Nhà chức trách đến nơi mở cuộc điều tra, nhận thấy khẩu thân thể anh Ung có nhiều dấu bầm đen, chứng tỏ nạn nhân bị đánh đập đến chết, rồi đem treo cổ. Đề phòng tang, người ta con thấy quanh nơi cậu Ung bị treo cổ, có nhiều đều chưa chứng 15 cô ở lân lá 3 người trong việc nầy.

Theo dư luận thì cái chết của cậu Ung có lẽ vì tình.

THỊ THÀNH CỨU LỤT MIỀN-TÂY

● của KIÊN-GIANG

Chiến tranh, bịnh tật vội thiên tai
Đã kéc dài thêm tiếng thở dài
Vẻ rách vết thương thêm lở lói
V.N. xơ xác cả hình hài

Lụt lội một mùa, nghèo nửa kiếp
Vườn cây mười tuổi, hóa bùn đen
Ngôi đình thế kỷ tan vôi cát
Khắc ruột miền Tây đã nát tâm

Hóa chấu sui sẩng trời dộ thị
Cỏ thấu Miền Tây đang xiết rên
Lụt mấy tuần trăng, mưa suốt tháng
Đất đau trăn trở, nước dâng lên

Đọc báo hàng ngày nghe nước lụt
Trẻ thơ hải mẹ : «Ở miền Tây
Chắc đông bào khổ, không nhà ở
Tôi ngồi trên xuồng hay ngọn cây»

Sớm sớm đến trường buồn hèo hắt
Nhịn ăn buổi sáng, nhìn nắm đồng
Vô trường thơ khẽ cùng Cô Giáo
Gởi xuống miền Tây một chút lòng

Đứa bé con nhà nghèo Vinh Hội
Đã từng chuy lửa mấy năm qua
Kiếm tờ báo cũ, gói quần mới
Cứu trợ đồng bào lạnh xót xa.

Anh phu xe đạp quê Châu Đốc
Mười mấy năm qua ngủ vệ đường
Thiếu chiju tiền xe, lo cứu lụt
Nhìn trời đen tối, nhớ quê hương.

Chị gánh chè khuya dầu bán ế
Cũng dành nửa phần cho gởi miền Tây
Giới nghiêm sắp tới, đèn chong tắt
Ngỏ hẻm đìu hiu, bóng ngả gầy

Phu xe ba bánh Cầu Ông Lãnh
Vật lộn cuộc đời khắp bến xe
Nghe tiếng loa truyền » Mau cứu lụt
Tay tiền góp máu, gởi vẻ quê.

Cô điểm đang ôm người ngoại quốc
Chờ tan canh rượu, giấc mây mưa
Đài tình huyết lạng, trao tình nghĩa
Cuốn gói giang hồ, vẽ chân xa.

Lốc cốc đường gồ, xe thồ mộ
Lăn roi nhịp vội, chuyến xe chiều
Kiếm tiền gởi báo đăng trang nhứt
Rồi tối về nhà, sống hàm thu

Cô thơ kỹ ôm, không son phấn
Lương thăng mấy ngàn. có đủ đâu !
Cầm thế vòng tay, bông, nhẫn cưới
Gởi tiền cứu lụt, tỏ niềm đau.

Ng ười lính Kiến Phong ngoại Quảng Trị
Cúi đầu nhìn xuống bản dư đồ
Tay chai đỏ dầm, tim quê mẹ
Bỗng thấy nước trào trên giấy khô

Những kẻ viết văn, làm nghề phuật
Mượn tiền nhuận bút, bán hồn văn
Gởi về đất tổ, tiền tìm mau
Tác phẩm chưa khô, cảm xúc trăn

Thương gia. thâu khoản, kẻ giàu sang
Mê hồi lạc quyên, gặp bạc vàng
Xe gạo, vải cây thăng thuốc lớn
Chung niềm hân vá vết đau thương.

TIN TỨC KHẮP NƠI

Con Gái của Nhạc sĩ Thẩm Oánh bị xe đụng vỡ sọ chết

GIA ĐỊNH.— Hồi 5 giờ chiều 13-10, vừa qua cô Thẩm Tố Hằng Mai, 18 tuổi con gái của ông Thẩm ngọc Oánh tức nhạc sĩ Thẩm Oánh đi học về bằng qua đường Hùng Vương Thị Nghỉ, bị chiếc xe díp của hãng RMK do Lê văn Xuân lái đụng té nằm bất tỉnh. Được chở vào bệnh viện Grall cứu cấp nhưng vì bị vỡ sọ nên có nay đã tắt thở hồi 7 giờ chiều 16-10.

Bị đuổi nhà cầm dao đâm và uống thuốc chuột tự tử

ĐỒ THÀNH.— Sáng ngày 19-10, ông Hoàng Nhật Tiến thưa phá, lại, hiện lực công nhân viên Cảnh sát, thì hành ấn lệnh Tòa sơ thẩm, tới căn nhà số 303 đường Minh Phụng, trục xuất cô Tạ thị Nhạn 28 tuổi và những người lưu trú ở nhà nầy. Quá phẫn uất, cô Nhạn cầm dao đâm vào cuống họng và uống thuốc chuột để tự tử, nhưng người ta kịp thời cứu thoát. Cô nầy bị bắt về bót.

NHỮNG CUỘC ĐẤU TRANH ÔN HÒA HỮU HIỆU VÀ GÂY XÚC ĐỘNG MẠNH LIỆT

TUYỆT THỰC !

1 CUỘC ĐẤU TRANH CHƯA TỪNG CÓ :

LA RÁT HỌNG, BỊ XỊT NƯỚC ỐT ĐẾN LẠNH CỔNG MÌNH MÀ... CÒN TUYỆT THỰC

của CAO-TRẦN-LÂNH

VI.— Đúng như kế hoạch đã định, chánh trị phạm trong các khám đều thức dậy vào 3 giờ sáng, nhưng ai ai cũng nằm im tại chỗ để tránh sự đơn mộ của gát đan, và để chờ một tiếng dồng hồ sau... Mọi người đều hướng về khám tử tội.

Trên lầu chuồng của khám lớn buồng ra tiếng trống nặng nề, báo tin : 4 giờ.

— Phản đối ám ải tinh !

— Đả đảo đế quốc, thực dân

— Tinh thần Hồng Kông Trần Bất việt

— Việt Nam độc lập muôn năm.

Những tiếng la dồng loạt phát ra tại các khám chánh trị phạm làm gát đan sẽ thấy chú hết lượng. Tiếng kèn báo động thổi vang. Bọn gát đan hối hả vô trang súng lục, súng trường, chạy rần rần như chuột. Những tiếng la vang của máy ngăn người cứ phát ra từng chập, từ chập.

Người ta còn được nghe, từ trong khám từ hình, cũng có tiếng la, cũng với khẩu hiệu : « Phản đối ám tử hình », «Đả đảo đế quốc thực dân»

Phải rồi, thiếu niên cách mạng Huỳnh Tấn Trung đã bị những tiếng la của toàn thể chánh trị phạm đánh thức, rồi cũng lăng tai nghe các khẩu hiệu đề hưởng ứng. Và có lẽ, Huỳnh biết, chỉ trong giây lát anh, sẽ bị đưa ra phập trường.

Những bọng súng lục, súng trường gác then sẵn sàng nòng cò chỉa thẳng vào khám, nhưng tiếng la vẫn phát ra từ chập, từ chập. Người ta chú ý không thấy bọn chánh tị có hành động gì chống lũ bọ sắt bạo động. Dù vậy, thực dân cũng tìm biện pháp đặc nhằng tiếng la khác nhau. Đó vậy... giả nào. Và lại, đã có lịnh trên gửi tới Khám Lớn, bảo «Phải dập tắt tiếng la trước 5 giờ» nghĩa là trong giờ hành quyết Huỳnh, toàn khám phải yên lặng. Và lại, khám Lớn lại nằm cạnh dinh thống đốc Nam Việt, nên những tiếng la như đã đáo để quốc, thực dân», như VN độc lập muôn năm thì quan lớn phải «sai rạyché!» Nhưng phải làm sao ?

Nhiều toán Sơn dã và Lê Dương vô trang tới hoạt» được gởi tới khám lớn trước các khám chánh trị phạm với «thế ăn sáng».

Nhà thờ Đức Bà Saigon đã kêng hiệp nhịt.

Tức thì trong khám lớn phụ bọn những tiếng la, có những tiếng đồng ý, khác, như run cầy sắt (loại của cá song) đập thùng tì-nết.

Trong khám phụ nữ còn nghe có những tiếng khóc thảm thiết, kêu lên : «Em Huỳnh ơi !»

Cô lẻ, nhà nằm gần khám tử hình, các chị đã nhìn theo lỗ ống khóa thấy đoàn người đi vô khám và hành quyết đã đến. Đúng. Hy đã đến Cửa Khám từ tội đã mở. Hy đã bắt tới Hoạ. Các thủ tục đều tiến hành rất nhanh. Như bị... khẩu miệng, không là nói gì được nữa.

(Xem tiếp trang 4)

CÁO LỖI

Vì nhiều tin phải loan nên tạm khác, bài **Phỏng vấn Kinh Tế** của **Động Tân** lại một kỳ : Mời B.M. bạn đọc xem tiếp số mai.

QUAN ĐIỂM

Vệ binh đỏ ở Trung Cộng

của KHAI-LIÊM

I— Từ 2 tháng nay, bằng nhiều tại T.C xuất hiện hàng trăm triệu thanh thiếu niên Nam Nữ, tay mang băng tay đỏ, tuần rả ở khắp các thành phố Trung Hoa Lục địa gieo không khiếp trong các giới đến chúng. Họ được gọi là « Hồng Vệ binh», cả ba chữ ấy nằm trên băng tay của mỗi cá nhân.

Để cho bạn đọc muốn biết có một ý niệm về «Vệ binh đỏ TC hiện đang làm cho đông đảo bạn đọc thế giới chúng tôi xin gom góp trong mục nầy những tài liệu tay nghề mới thấy của các phóng viên An Châu thuộc các báo Express (số 799) và «Le Figaro» (số 666).

«Vệ binh đỏ là « kiệt tác » của Mao Trạch Đông và Thống Chế Lâm Bưu, được tung ra dưới danh nghĩa là hộp diệt các đầu đề ta bán, phong kiến, ngăn đường bọn thờ chủ nghĩa «xét lại».

Đây là những lời tưởng thuật của Maxime Bérenger trên báo «Express».

Trên đất phía Tây Vệ binh đã đang hành động. Hy đến sáng kiến cương : «Hãy tìm phá cái cũ để xây dựng cái mới» «Chấm dứt dị đoan».

Các dệ tử của Lâm Bưu chấp tiến hành những khẩu hiệu ấy rất nghiêm chỉnh.

Thế là những tượng sư từ bị đập phá đình chùa bị ban xấy.

Từ đó nhìn thấy một nhóm Vệ binh đỏ tăng của 1 ngôi đền. Hy dùng giấy cết các pho tượng kên xuống đất, rồi kết liễu bằng sống búa...

(Xem tiếp trang 4)

MAI THƯƠNG THƠ

Chúng tôi đóng kịch

NGUYỄN LOAN

Bọn con gái chúng tôi hầu hết đều « lém lỉnh » và « điu » kinh không ?

Một hôm nọ chúng tôi chơi đóng kịch. Sân khấu là một cái sập cây trước nhà bà lãng giềng; Vộ kịch mang tên « Lương Sơn Bá, Chúc Anh Đài ». Con Nga đóng vai « tía » của anh Chúc. Con Hoa vai Chúc anh Đài. Con tôi, thì là... nhân ông tức là Lương sơn Bá vì vóc dáng tôi « hợ con » hơn con Nga và Hoa.

Sân khấu là những đứa trẻ hàng xóm xắp xỉ tuổi tui. đứa ở « chân », đứa « mũi dài » lòng thòng vô số ! Tiền mua vé là những tờ giấy kẹo nhỏ nhỏ hay giấy nhựt trình xé nhỏ. Vậy... vé kịch khỏi hài bết đâu !

Lương sơn Bá (tôi) bị bịnh tương tư nằm ốm liệt giường, chờ mong Chúc anh Đài tới thăm. Chúc anh Đài đang bị « tía » là chúc ông « chrói ».

— Tía « xin » con « da » để đem gả cho...

Má tía ba Má Mã văn Tài giàu sang tột bực. Vậy má « bỏ »... ba quên, vậy má « con » lại cái tía hề !

— Tội nghiệp «con» tía oi ! Hu hu.

— Hồng tội nghiệp gì hết á ! Thôi tao ra ngoài, mầy ở « ứng soạn » mau lên !

Tiếng khóc « rốn rứt » của con Hòa vang lên to hơn.

Năng lên «da» cứu sau đi thăm Lương sơn Bá Thầy tôi, Lương sơn Bá. nằng bỗng khóc rống to lên!

— Anh oi ! Đừng bỏ tao đa bỗ em nghe ! Hu hu ! Em khỏ ốc lắm anh. Bá oi ! Sơn Bá tức tối « hộc » ra một vũng máu... trắng. Thưa, là nước... lạnh đó các bạn ! Máu thiệt chết sao ?

Hai đứa tôi còn nước « mũi nhão » với nhau, bỗng « ào » tiếng xối nước ở đâu tạt mạnh vào tui tôi. Lương sơn Bá. Chúc anh Đài bỗng hồi hồ chạy ! Con Hòa tức Anh Đài hết hồn... đông mắt ! Con tôi vô « Chúc ông » chạy theo sau vừa chạy, chỗng tôi vừa nghe vang vang tiếng chuổi của bà chủ nhà !

— Đồ con «zanh» ! « chưa » chả cho ai ngủ cả ; « Nai » đây phải « nàng » phải nóm. «Tiên Sư» chúng mầy ! Ở là la!...

BẠN THƯ CHỦ Ý : *Vì số thư và số bài có mục* **«mái trường thơ»** *quá nhiều, nên muốn đăng trong trang, chúng tôi đã thu xếp, xét kỹ* **mái trường thơ** *thì một kỳ thôi. Xin các bạn chớ nóng nảy và có tiếp tục gởi bài về tả điểm. Thân mến.*

Tâm tình của BẠN

● CÔ ÁI-TRINH trả lời

Phải rỏ nàng, có yêu em không ?

THƯ CỦA EM N.V.X. (GÒ CÔNG).

Thưa chị cậu chu yên vào đây có lẽ ít làm phiền cho chị nhiều. khi mà chị phải bận thì giờ vào nhiều công việc khác nữa. Nhưng em đã tính mái vẫn không biết phải làm sao đành phải quấy rầy chị vậy.

Nguyên em có yêu một người lớn V. Lúc mới đầu trong V rất đâm thắm, thủy mị và hiền, nên em đã yêu V. Tha thiết lắm. Đáp lại, nàng không tỏ ra bỡng hẳ cũng không tỏ ra nồng nhiệt. Em buồn giận thì nàng ở để dành, nhưng em định tiếu hơn thì nàng lại rối loạn. Em nghĩ đó có lẽ tính cái thẹn của người con gái đoan trang, biết gìn giữ phẩm hạnh. Vì vậy em lại yêu nàng tha thiết hơn nữa. Có thể nói trên đời, em không thể thiếu V được...

Nhưng chị oi, mới rồi đây, em gặp một việc buồn hết sức. Cần như thể đã trời xuy đó cả. Lúc tính có em lại được biết nàng đã có một người yêu và có một dứa con. Hiện đứa con ấy. V gọi cho một người bà con mới bà. Dường như người kia và nàng đã bị trắc trở gia đình sao đó, mà không thành tựu. Em có gặn hỏi, nhưng nàng nhứt định không chịu nói thật. Chưa hết, em lại bắt gặp một là thư của thanh niên khác gởi cho V, lời lẽ trong thư chứng tỏ hai người có liên lạc với nhau và thanh niên ấy tha thiết yêu cầu a hận lòng cho y làm đám cưới.

Chị oi, buồn hết sức, khi mà em đã thiết tha gan hòi bao nhiêu nàng vẫn không chịu thú thật. Em cảm thấy như mình bị phản bội nặng nề, em đau khổ quá, muốn tự sát nữa.

Nhưng khổ sao, chỉ nghĩ đến thôi. em đã không thể nào chịu được. Mong chị chỉ giúp em cách nào ấy thôi, em thành thật cám ơn chị nhiều.

TRẢ LỜI :

Cám cảnh em thư của em. Chị có thể đặt V vào hai trường hợp như sau : — Một là V vẫn còn yêu người cũ, người mà mối tình đã kết tinh thành mối dây bề ấy nên nàng chưa thể nhận lòi em hay với hứ cứ thanh niên nào khác, hoặc là hy đang nuôi mít hy vọng có ngày hành tựu nhau cùng nàng — Hai là V đã hoàn toàn thất vọng về mối tình đầu, người ta phụ bạc nàng chẳng hàng. Bởi lẽ đó mà nàng đã đặt vào tình cảm thanh niên « đến » nàng tình yêu đến với nàng. Nghĩa là nàng còn đang lựa chọn mối người đúng đắn. đủ tư cách để nàng trao gửi trọn khoáo đường cho hai.

Nếu là trường hợp trước. chị nghi em nên rút ra là phải hơn, nếu ta không thể kết hợp thêm cho hạ dược. Trường hợp sau, em nên kiên nhẫn đợi chờ và luôn luôn tỏ ra mình là người có tư cách, để nàng có dịp phân xét cán nhân. Chúng đó nếu nàng yêu em thì mọi việc không còn gì khó khăn nữa. Chúc em bình tĩnh và không còn buồn.

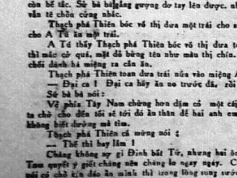

(34)

♦ Nguyên tác của KIM DUNG

♦ HÀN GIANG NHẠN dịch thuật

Thạch phá Thiên chạy lại gần cây, dơ tay ra nắm lấy một cành rung mạnh nhẹ cái. Nhẹ hai là chàng sức mạnh hai là trái thị đã chín mùi lập tức nhẹ chạy trái chín mọng là tả rụng xuống.

Thạch phá Thiên liền dan vạt áo ra đón lấy rồi chạy về chỗ bụi cây nhân đưa cho Sử bà bà cùng A Tố ăn.

Hai bà chân chân đã đi lại được nhưng kinh mạch nơi tay bấy giờ vẫn bế tắc. Sử bà bà lấy gương do tay lên được, nhưng hay tay A Tố vẫn tê cóng cứng nhắc.

Thạch phá Thiên bèo vẻ thì đưa một trái cho sư bà bà rồi lại bốc cho A Tố ăn một trái.

A Tố thấy Thạch phá Thiên bốc vẻ thì đưa tới bên miệng mình thì mắc cỡ quá, miệng đã bỗng tên như mâu thì chín. Nàng không thể từ chối đành hà miệng ra cắn ăn.

Thạch phá Thiên toan đưa trái nữa vào miệng A Tố thì nàng nói :

— Đại ca ! Đại ca hãy ăn no trước đã, rồi hãy...

Sử bà bà nói :

Vệ phái Tây Nam chúng hơn diện cố một cái thạch động. Chúng ta cho cho đến tối sẽ tới đó ẩn thân để hai anh em Bát Tam, Bát Tử không biết đường mà tìm.

Thạch phá Thiên cả mừng nói :

— Thế thì hay lắm !

Chàng không sợ gì Đinh bát Tử, nhưng hai đứa Đinh bát Tam quyết ý giết chàng nên chàng lo ngại ngày. Chàng nghe sở bà bà nói có thể lẩn đến ẩn mình thì trong lòng sung sướng vô cùng và chỉ mong cho tối. chàng 38.

Bóng mặt trời vừa lặn xuống ở xuống. Thạch phá Thiên tay trái giữ Sử bà bà, tay phải nắng dò A Tố. Ba người đi về mé Tây Nam.

Đào Tử Yên nay hiện nhiên là nơi Sử bà bà đã qua chơi ngày trước nên thuộc cả hình thế.

Qua nhiều đi chưa đầy một dặm đã đến **một nơi vẻ mé hiểu toàn là vách núi.**

Sử bà bà chỉ điểm cho Thạch phá Thiên vòng hai khúc quanh rồi đi xuyên qua một bụi cây thấp thì phát hiện ra cửa hang động.

Sử bà bà nói :

— Đại tiểu Tử ! Đem anh ngươi ngồi ở động ngoài để gác cửa và nhờ không được giữa vào

Thạch phá Thiên vâng dạ rồi nói tiếp :

— Đang tiếc là chúng ta không đem bật lửa lên để sưởi ấy cho khỏi...

Sử bà bà lạnh lùng nói :

— Thế là Cọp xuống bình nguyên bị chó lờn. Ngày sau anh em lão quỉ Bát Tam, Bát Tử sẽ phải nếm mùi gậy nước.

Sáng sớm hôm sau bà người thức dậy ẩn mấy Trái thị rồi Thạch phá Thiên lại Trợ lực cho hai người đã thông mạt bế kinh mạch nữa thế là hay tay «ở chân đã cử động được.

Sử bà bà nói :

— Đại tiểu tử ! Trong cái hầm trên đáo nầy có rất nhiều tôm cua. Người tối đó bắt về nướng ăn. Tôm cua tuy không có bằng thịt cá, nhưng cũng cho bạn tiết nghỉ vậy qua ngày khác đến ăn mấy trái thị

Thạch phá Thiên ngẩn ngơ hỏi :

— Bà tôm cua thì chẳng có gì lạ khó, nhưng không có cách nào nấu chín được, chẳng là ăn sống hay sao ?

Sư bà đã nói sang chuyện khác :

— Một gã thanh niên tuổi trẻ sức mạnh mà lại đi sự lão già Đinh Bát Tam thì cũng ngu lắm ?

Thạch phá Thiên lắc đầu nói :

— Xin miễn nhắc tới chuyện Đinh bát Tam gia gia. Sáng nói Đinh tam Gia mà nguy Đinh Đình Đang cũng đã lợi hại hơn tại hạ nhiều. Nếu lại bị bọ bắt được lần nữa. tất trối tại hạ lặng xuống sông thì quý quá.

A Tố cất lời khuyên :

— Nhưng nhưng ! Đại ca đây nói phải đó chẳng tay hãy tạm thời nhẫn nại cho chuyện Nhưng Nhưng đã thông xong kinh mạch, thật phục lại thân công. khi ấy của sự gì Đinh bát Tam cùng Đinh bát Tử nữa ?

Sử bà bà nói :

— Hừ ! Người nói cũng bộ hoàn lành lắm ! khôi phục lại thân công đâu phải chuyện dễ dàng ? Hai người chẳng ta đã thông xong kinh mạch ít ra phải mất mười ngày. Còn thời gian đang rảo việc phục hồi công lực thì nhiều là một mâm mà ít cũng phải tám tháng.

Chẳng lẽ hãy nhiều ngày trời chẳng ta hàng ngày chỉ ăn mấy trái bị mà được ư ? Vả lại chỉ trong vòng mười bữa nữa, trái thị nát hết thì I ấy gì mà ăn ?

Thạch Phá Thiên nói :

— Tưởng bà bà sự điều chỉ cái đó thì bà bà khỏi lo. Tại ba đã bắt thật nhiều vỏ phơi khô đóng hành để dể khi chẳng ta ăn trong một năm hay bấy tám tháng cũng không chết đói được.

Nguyên ít lâu nay Thạch phá Thiên trái qua nhiều cơn hoạn nạn đau khổ và nguy hiểm, chẳng lại không hiểu gì đến thế sự, nên muốn ở trong động qua ngày cho yên thân và trong lòng cũng được khoan khoái.

Sử bà bà liếc mắng :

— Người muốn lẩn con rùa rụt cổ ở ? Ta không chịu đâu. Vả lại thông chín Đinh bát Tử chắc chắn mấy ngày nữa sẽ tìm đến đây

Người có chịu lẩn con rùa cũng không thể được. Đại tổng Tử ! Người là cái quái gì thế ? Sao đã có một nội lực thâm hậu so bên mà không thấy nó phát ra giúp cho giỏi ?

Thạch phá Thiên bèo lên đáp :

— Vì không có người hay dạy bảo. Tại ba chỉ dạy Đinh đình Đang đang truyền cho 18 đường căn nà thì phép thì đã nhiều tai ba không thông được ? Bởi thế Tử lão già cũng đay được một chút và công thì đều là những chiêu thức mà lão thuộc cả rồi thì chẳng thua lão ?

A Tố bỗng hỏi xen vào :

— Nhưng nhưng ! Sao Nhưng Nhưng không chỉ điểm cho ta cả đây mấy chiêu ? Y học vẽ công của Nhưng Nhưng mà đánh bại được Đinh bát Tử chẳng vẻ vang hơn là chính Nhưng Nhưng phải ra tay mới thắng được lão.

Sử bà bà thương mến lên nhìn Thạch Phá Thiên không chớp.

Trong ánh mắt Sử bà bà đặt điểm lộ ra những tia sáng hàng đó. Hai tay mọ run bần bật tựa hồ muốn chăm lên cần cổ Thạch phá Thiên.

Thạch Phá Thiên sợ quá, không tự chủ được, bất giác lui lại một bước, ấp úng hỏi :

— Thầi thầi... Thầi thầi...

Sư bà bà thét lên :

A— Tử ! Người coi kỹ lại xem : Cả có giống hắn hay không ?

A— Tử đáo sát nhìn Thạch Phá Thiên. Vẻ mặ

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHÂN

Số 42

HỒI 13
Hồng lâu chủ nhân

— Người trưởng lão lý do đó để mong bản chủ nhân phá lệ tha chết cho chúng ?

Phi Kiếm tức giận đáp :

— Tại hạ không có ý xin ai tha mạng hết.

— Ái chà ! Người có cốt cách anh hùng đấy ! Nhưng liệu người sống ra khỏi nơi đây, có tự tin rằng sẽ thoát khỏi tay bọn Kim nguyệt minh không ?

— Đó... lại là một chuyện khác.

— Ta nói cho người hay là dưới gầm trời này muốn thoát khỏi tay bọn Kim nguyệt minh ngoài lầu Hồng ra khó tìm được nơi nào nữa.

Phi kiếm động tâm hỏi :

— Tôn giả nói vậy là có ý gì ?

Chủ nhân lầu Hồng đáp :

— Ta không có ý gì hết, chẳng qua muốn nói sự thực cho người nghe mà thôi.

— Trường hợp nào thì tôn giả đặt tại hạ vào đâu ?

— Để cho người đời khỏi nơi đây.

Phi Kiếm nghe chàng nói vậy rất đỗi ngạc nhiên vì trong vô lâm đại phàm những người đã thiết lập cho khu toàn là hàng tư cách quái vị, tính tình cổ chấp, hiếm có kẻ tự phá luật lệ. Chàng cho là hành vi này của đối phương hoặc giả còn có dụng ý gì khác Hồng lâu chủ nhân dường như đã nhìn rõ lòng dạ Phi Kiếm năng liên nói ngay :

— Người là người thứ nhất được sống sót ra khỏi Hồng lâu và cũng là kẻ vô tội thứ nhất đã tiên vào.

Câu nói của Hồng lâu chủ nhân thiết đã rõ ràng, bà ta không phải hàng độc ác thích giết người và những người bị giết trước là tự chuốc lấy và vào mình. Nhưng chàng vẫn chưa hết nghi ngờ liền hỏi lại :

— Tôn giả không đòi điều kiện gì ư ?

— Có chứ.

— Điều kiện gì ?

— Điều kiện này không phải là để trao đổi việc buôn tha người ra khỏi nơi đây, nhưng là một điều kiện đặc biệt.

— Xin tôn giả nói cho nghe.

— Bản chủ nhân tăng người một thứ linh đan độc chế để chữa **gọi thương thế** và khôi phục lại hoàn toàn công lực.

Còn tại ha phải có điều kiện gì để trao đổi ?

— Dạ lắm ! Chỉ cần người cho ta biết rõ lai lịch.

Phi Kiếm tâm thần chấn động. Chàng tự hỏi :

— Hồng lâu chủ nhân muốn biết điều này để làm gì ? Vì tính hiếu kỳ hay là... Nếu mà ta tiết lộ thì hậu quả không biết ra thế nào.

Chàng liền khẩn khoản nói :

— Điều kiện đó..... Xin tôn giả thứ cho tại ha không thể nào tuân theo được.

Quật mộ nhân ! Người đã biết sinh mạng không còn ở nơi người rồi chứ ?

— Tại ha biết rõ lắm.

— Thế thì sao người không ưng thuận điều kiện đó ?

— Tại ha không thể ưng thuận được.

— Nói ngắt cách khác là người đã quên chín chết, nhất định không nói rõ lai lịch phải chăng ?

— Tôn-giả lấy cái chết để ép hiếp tại ha ư ?

— Đây không phải là chuyện uy hiếp vì người là người đáng lý phải chết rồi.

— Lai lịch của tại ha đối với tôn giả có quan trọng gì không ?

— Kẻ ra nó chẳng có giá trị gì, nhưng nó quan trọng phi thường !

Phi Kiếm ngẫn nghĩ một lúc rồi nói :

Nếu tôn giả nói rõ được nguyên úy thì may ra tại ha có thể nói rõ lai lịch

— Quật mộ nhân ! Người nói vậy thì ra người đối khác h làm chủ ư ?

— Tôn giả nếu cho là không được thì tại ha cũng đành chịu để tùy ý tôn giả.

Hồng lâu chủ nhân nói :

Quật Mộ Nhân ! Bản chủ nhân thấy ở người một con người ngông cuồng kêu ngạo nhân, khiến bảnchủ nhân phải biến đổi chủ ý. Người đã deo trường kiếm, vậy chắc kiếm thuật người khá lắm thì phải ? Bây giờ ta để cho người sống cơ hội đăng định vận mệnh một cách công bằng. Tên đại đệ tử đương bên người đó tên gọi Thư mi ; cũng là tài khá về kiếm thuật. Nếu người giết được y thì có thể đổi khỏi nơi đây. Bằng không thì bị giết đó...

Phi Kiếm đảo cặp mắt lạnh nhìn thiếu nữ áo tía đứng bên mình. Nàng cũng ngước mặt lạnh như tiền, không lộ vẻ chi hết.

Hồng Lâu chủ nhân lại nói :

— Thư mi ! Người lấy hai viên thuốc cho gã uống để khôi phục công lực. Sau một giờ hãy động thủ !

— Xin tuân lệnh !

Thiếu nữ áo tía đáp xong trở gót đi ngay. Sau tâm bình phong không có tiếng nói vọng ra nữa.

Phi Kiếm trong lòng rất đỗi hoang mang, vì chỗ dụng tâm của Hồng Lâu chủ nhân thật khó mà lường được. Y đem sinh mạng đại đệ tử ra đánh cuộc thì chắc y phải nm chắc phần thắng. Dù sao đây cũng là một sự tân nhân gần như điên không

Chỉ trong chớp mắt, thiếu nữ áo tía đã uyển chuyển đi ra Nàng cầm trong đại ngón tay bóp mảng viên thuốc một viên trắng, một viên nâu. Mắt nàng vẫn bình . Cặp mắt trong như nước hồ thu. Nàng cất giọng trong trẻo nói :

— Ngươi uống thuốc này đi ! Chỉ trong một giờ là công lực sẽ phục hồi như cũ.

Phi Kiếm hoang mang đón lấy viên thuốc bỏ vào miệng. Thiếu nữ áo tía lại bỏ đi. Chẳng đưa mắt nhìn quanh một lược rồi ngồi xuống thiền vận công để trở lực cho thuốc lưu hành

S'rc thuốc này rất mạnh. Phi Kiếm vừa muốt vào bụng đã thấy huyết đan điền nóng sôi lên. Chàng vội chiếu theo tâm phAP của sư phụ truyền cho để vận công.

Lúc Phi Kiếm tính lại thì thấy nội lực đầy rẫy. Bao nhiêu đau đớn mất hết.

Trời đã hửnh hôn, ánh trăng lóc ra những tia vàng lợt.

Thiếu nữ áo tía tên gọi Thư Mi đã chống kiếm đứng ở trước viện không biết từ bối nào.

Sau tâm bình phong xanh biếc thanh âm của Hồng Lâu lại vọng lên.

— Quật mộ nhân ! Người phải hết sức chiến đấu để tranh thủ lấy mạng sống.

(CÒN NỬA)

◆ XUÂN TÔNG phỏng tác

(Số 42)

CHƯƠNG HAI
Mò không xác ?

Nhân dịp nầy một cuộc tiếp tân sẽ được tổ chức ngay trong Tòa Đại sứ Pháp để chào mừng Bác sĩ kiêm nhà thông thái khả kính ấy.

F.13 hay anh chàng điệp viên Đoàn Mạnh đã nhiên được sở chỉ định đi dự cuộc tiếp tân dưới hình thức một nhân viên trong phái đoàn ngoại giao của một quốc gia bạn.

Vừa để nầy được ông chánh sở đem ra thảo luận hết sức cẩn thận kỹ càng, vì nếu bị lộ thì VN sẽ gặp nhiều khó khăn về phương diện ngoại giao.

Ông chánh sở đề đặt nói với F.13 :

— Anh có chắc chắn người ấy chịu nhường cho anh đi thế bản không ?

F.13 quả quyết :

— Nếu cần thì tôi cũng chẳng phải bỏ ý kiến của y làm gì.. Công tác nầy rất quan trọng và khẩn cấp, ông chánh có thể tin...

Ông chánh sở vẫn chưa hết khắc khoe :

— Sao tôi lại không tin anh.. nhưng điều tôi e ngại là có thể anh bị thật bại mà lịnh thì không cho phép chúng ta thất bại.

F.13 cố gắng thuyết phục :

— Tôi rủi ro đi rồi tùy cơ ứng biến. miễn là tôi làm sao « có mặt » trong dịp tiếp tân nầy với tư cách nhân viên của Tòa Đại sứ Cam Bốt là xong chứ gì..

— Anh đã cái bộ chưa ? vì có chắc là nó sẽ đi thay cho ông Đại diện Cam Bốt tối nay không ?

F.13 cam đoan :

— Tôi coi kỹ lắm «cute» mới vẽ có chữ ghi chú ở kế bên như thế nầy :

Ông Đại diện cứ ông Salak - Nun để thay mặt.

Chánh Salak đưa cho tôi coi tấm «cute» ấy thì lần lộn sao được, Ông Chánh sở rút I tấm hình trong ngăn kéo ra đưa cho F.13 rồi coi :

— Anh coi cho kỹ rồi qua bàn bóa trang tiến. rồi trở lại trình diện tôi nghe.

F.13 cúi đầu bờ ngỡ và nghĩ thầm rằng :

— Ông Chánh lầm ăn gì mà lẩ ý như vậy cả ? Bắt mình bóa trang thành Salak đi đón nó « lẩ tẩy thì sao ?

Nhưng ông Chánh đã cười và như đoán được ý nghĩ của F.13 chặn rất nói :

— Anh nghĩ gì vậy.. anh cho là tôi khờ khạo lắm sao ?

Nói xong ông Chánh bấm chuông. Một lát sau viên tùy phái vô đứng nghiêm chỉnh lịnh.

Ông Chánh nói với anh tùy phái :

— Anh qua phòng «Hóa trang» kêu ông Viễn qua đây cho tôi biểu nghe.

Chừng 5 phút sau, ông Viễn trưởng phòng «Hóa trang» qua và được ông Chánh chỉ F.13 nói :

Anh coi tấm hình cha Salak rồi bóa trang cho Đoàn Mạnh thật giống nghe chưa.

Tôi không chấp nhận một sai lầm đâu nhỏ nhứt nghe không ! ông Viễn ngẫm nhìn tấm hình một lát, rồi quay liếc nhìn Đoàn Mạnh, rồi thưa với ông Chánh rằng :

— Dạ có thể giống vì cả hai người có những nét khá giống nhau Ông Chánh lạnh lùng nói như ra lịnh :

— Thôi hai anh qua phòng «hóa trang» và anh Viễn làm ngay đi, rồi qua trình diện với tôi ngay. Công việc rất tả khẩn cấp đó.

Để cho hai người ra khỏi cửa phòng, ông Chánh nói vào chiếc máy Đại ký Liên đó phải không ! Lên ngay có việc cần.

Ba phút sau viên Đại ký lên và được ông Chánh ân cần đón: phải lâm thế nầy thế, thế nầy vv.

Đại ký Liên vốn đã từng điều khiển «đường giây» tin tức ở Cam Bốt mấy năm trước nên rất rành. Nay được thuyên chuyển lâm trưởng phòng «Hoạt động» dưới quyền của ông Chánh.

Khi ông cách gọi tiếp tân không 2 giờ đồng hồ thì ông Chánh cho kêu F.13 ở phòng «Hóa trang» lên dùng cơi lại.

(CÒN NỬA)

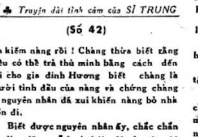

♣ Truyện dài tình cảm của SÍ TRUNG

(Số 42)

CHƯƠNG II

Cô thiếu gì chỗ ở khác tiện nghi hơn, mắt mà hơn nhưng chàng không muốn thuê. không muốn mướn chỉ vì ấn tình sâu đậm và nhiều kỷ niệm êm đềm.

Như thường lệ, trưa nay. chàng xuống đây viết bài cho số báo ngày mai trời chuyển mưa vần và nhưng không mưa được nên không khí đã oi bức lại càng ai bức hơn. Mặc dù ngồi trước quạt mái mà chàng vẫn thấy khó chịu vô cùng. Mồ hôi tuôn ra ướt áo ngực và lưng chàng. Gặp đoạn vần nào khó điển tả hoặc bí lối trước tình cảm phức tạp của các nhân vật tiểu thuyết do mình đựng lên, chàng ngồi thừ ra cả năm mươi phút, nhìn đăm đăm ra đường ngập nắng và bụi đỉ tìm cho ra một lối thoát. Đó chính là lúc, Nguyên rối t.i, bức rức muốn điên lên một phần vì bài vở, một phần rất lớn vì cái nóng không khiếp của tiết trời mùa hạ đang thiêu đốt, đang luột chín xóm nghèo nầy.

Nguyên định bụng, chiều nay giao bài thật xong để có thì giờ đi tìm Hương một cách vô vọng ở nhà các bạn quen của bài người như :Lộc, Hiền, Thiện v.v., hoặc ở những địa điểm mà chàng tin rằng Hương có thể đến xin' tá túc tạm bợ trước khi mở cuộc hành trình đi vế một chân trời xa lạ, vô định nào đó.

Chàng đang có ngồi đến việc đánh bạo tìm đến nhà Hương hỏi thăm tin tức về nàng nếu như chàng đã tuyệt vọng tìm kiếm nàng rồi ! Chàng thừa biết tăng Liêu có thể trả thù mình bằng cách đến nói cho gia đình Hương biết chàng là người tình đầu của nàng và chứng chàng là nguyên nhân đã xui khiến nàng bỏ nhà trốn đi.

Biết được nguyên nhân ấy, chắc chắn gia đình Hương sẽ có thái độ rõ rệt với chàng. Nguyên tiên đoán như thế song chàng không ngăn ngại đương đầu với mọi hiểm nguy có thể xảy đến chàng hy vọng tiếp tay với nhóng kẻ khả đau đớn Hương, đưa Hương trở về với gia đình nàng Chàng tin rằng một khi hiểu được sự vô tội của chàng, gia đình Hương sẽ đề yêc cho chàng lâm trên một lối hòa đàm dự và thực hiện thêm một lần nữa một nghĩa cử cao đẹp nhất trong đời. Chàng đã tránh được một cơ hội thuận tiện cướp mất trinh tiết của Hương thì giờ đây chàng sẽ tìm Hương, đem Hương về sum họp với gia đình.

Bên trong nôi lo duôn trước sự ra đi của người yêu, sẽn có miền vui khám

— Số 42 —

♣ thâm tình thời đại của hoài điệp tử

CHƯƠNG BỐN.

Lệ sem mau cô chuyện :

— Tật nghiệp lắt ảnh. Tôi cô nghĩ gì đâu.

Đáng :

— Loan không ưa tan thiệt. Tai cái vụ tan lắt thật nói một cô bạn thân nhất của Loan. Hơi cô rất nhỏ nhoi, biết đâu cô thấy lợt mặt tan là Loan không ưa được.

Hải sở lại Tin :

— Không lý tất cả người ở đây đánh bể tay kết sao ?

— Biết đâu. Phân tan chưa có ý hay lúc nầy.

Lệ :

— Cho biết chuyện đi đi xem tôi có thể giúp gì cho không.

Hải lại bảo ý Tin :

— Thấy cô nên cho nhà nhà thằng Đăng gặp thêm một tay không ?

— Tùy nhỏ. Nhiều ý kiến tốt phải có ý hay rồi !

Hải không do dự nữa :

— Không biết tại sao Loan tới đây rất cả buồn buồn ngũ hoài ra đó. Mới mấy khám khoán cách nào cũng không xong. Cái đó làm kẹt nhiều ở cho tôi. Mấy lần rồi Loan tỏ chán lắm tôi quá quá.

— Nhưng kỳ trước nó cô như vậy không ?

— Đâu nào.

— Vậy thì lôi cô cách. Tôi sẽ chọc giận nó. Nhưng sau đó các người cô bổn phận phải giải thích lại nghe không. Đăng cô được việc rồi đâm quên hết bây lâm đó.

— Thằng Hải nầy xin long trọng cam kết không quên.

— Được lắm. Thang thả đợi kết quả nghe.

Dặt lói, Lệ bỏ nơ bỏn, bưng phần rượu lên cô, dọn bộ tốt chỗ ngồi của Loan.

Kỳ thì hôm nay Loan quả đến bất thường. Tuy nhiên, Loan có lý do rõ rệt để nói ở điều đó. Sự thiếu vắng Nhã. Lúc trưa, bỏ muốn kéo cho được Nhã cùng đi, Loan tìm tới nhà anh. Không may cho Loan, lại gặp lúc Nhã vắng nhà. Đợi không được, Loan viết giấy để lại, hẹn gặp nào giờ tan sở bưổi chiều. Loan tính kỹ, gặp tan sở bưổi chiều cách giờ khai mạc cuộc vui ở đây 1 nhứt là một giờ rưỡi, thừa chán ngày giờ. Nhưng, suốt chiều Loan trở lại đó... chẳ nhận được một giấy trả lời nói vài giòng cần tắt : «Đợi quá, xin cho cáo lỗi, hẹn lần khác».

Điều làm Loan thấy buồn nhiều là không tin Nhã thực sự bận rộn công việc như lời anh viết trả lại. Theo Loan, Nhã muốn trốn lánh nữa, rất có thể anh đã kiếm một chỗ trốn đâu đó ngoài phố. Tuy đó, suy nghĩ rộng hơn, Loan giận chính mình, giận chỉ vì đã đặt điều kiện hẹn hò, bởi đã đã là một sự thông hàn cùng thực cho Nhã kịp thời ứng phó bằng cách cáo lắt lánh mặt.

Tối buồn, nhưng không muốn bỏ qua một cuộc vui hợp ý thích, Loan có một trong cái «kuh» của Hải với nét kỳ lạ đã làm nhiều «Kỏp» không khỏi ngẩn ngơ ra !

Lệ tới sau lưng Loan. Người con gái đang bị buồn bực khuấy phá mấy nẩm thầm lặng nhìn cô một vuông cửa sổ trước mặt ở ra được mà cho giết lạt số bát nhàng nâng khỏi thước nâng giải mỉ mù.

Tiếng nói Lệ rất tự phiên lang Loan :

— Sao im lặng quá vậy. Tai mấy chuyện trò làm quen được không ?

Loan quay lại. Cái nhìn lạnh mà ở Lệ.

Đối với Loan hôm nay, Lệ mới quen biết lần đầu. Phần đối lại, Loan không ưa gì Lệ. Chuyện về Lệ với Đăng ra sao, hoa lần Loan đã được Hương nói qua cho biết. Đối sau cũng là bạn của Hương, tự được Loan lấy cái không ưa Lệ. Hơn nữa, suy từ chỉ rất cả thế Nhã từ chối cuộc vui hôm nay là do bài Hương, trong khi nếu không vì Đăng—Lệ, Nhã—Hương làm sao có dịp quen thân nhau. Loan thấy cương độ không ưa Lệ, kể cả Đăng, sao thêm lên nữa.

Không nghe Loan nói gì, đã nữa, cái nhìn dùng dụng thái quá đó khiến Lệ hơi khó chịu :

— Tôi thấy Loan ngồi một mình buồn quá. Tôi chỉ bảo hàng như ở đây mà ngồi một mình hoài hiu hiu lắm không. Loan chịu không sao ?

— Tôi không thấy cô gì hầm hiu hết.

— Nhưng người ngoài cuộc tại thấy Loan đang tội nghiệp lắm. Loan không biết nhẩy nên chỉ tới chơi cho cô một vậy thôi hay sao ?

(CÒN TIẾP)

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỪ LỰ

Số 42

6.

Thành hỏi lại :

— Thuốc có chắc chắn là không sao không ? Thay cuộc lắt chi ?

— Sao lại không. thấy mặt anh là chỉ hết hình liền cho gì.

— Vậy để anh đi xin phép cho em ra nhà thương rồi anh về thăng nhà bảo tin trước. Hai em đi tác xi về sau.

Thúy đồng ý :

— Phải đó, anh và nhà nói trước cho tiện. Anh nói khéo khéo nhà, ba bố thì ngay lắm. Công tại em đâm chị Thuần đi mà không có xin phép.

Cha chuyện được êm xuôi, ông bà Hoà cho là tại xui xẩo nên lo chỉ không rảy con và chưa giờ Thành ở lại chơi đến thật khuya mới về. Lên xây trong cha chuyện hai đứa bà đã không ngăn ngại bàn đến chuyện tân nhân giữa Thành và Thuần. Hy đồng ý với nhau lợi Thành lo phần tang chế cho ông Phá ông sẽ tính tới. nhưng ngay bây giờ hãy là m lễ đi trước.

Thành về đến nhà thấy mặt mũi giấy nhỏ của Dung để lại:

Anh Thành ! Đợi anh không được, em về. Mai sẽ trở lại thăm anh.

EM DUNG

Thành vò mẩu giấy nên luôn vào giờ rác Chàng không muốn mất way-may nghĩ đến ai nữa. Rồi Thành vào buồng trong tìm cha mẹ để bàn đến việc xin cưới Thuần !

★

PHẦN HAI

7.

Thời gian trôi như gióng nước êm đềm. Bên cạnh cuộc đời đầy mơ, mãn của Thành cuộc sống êm đềm, hạnh phúc của Thuần, và hồn nhiên vô tư của Thúy, thì ở một nơi xa xôi kia đôi lứa quê người, với bến bờ rừng xanh đất đỏ. Hoa đã an thân chôn kín tâm tư trong niềm buồn riêng lẻ lẻ.

Hoa theo Đức lên đây cuộc đời chỉ vui được ở những ngày tháng đầu rồi tiếp đến là những lo âu cho sinh kế, nhất là cái thai một ngày một lớn sự có mặt của trẻ thơ vô tội ấy, buộc vợ chồng nàng phải nghĩ đến thật nhiều sự sống và tương lai của nó.

Đồng lương của Đức lại quá ít oi ! Chỉ đủ, hàng tháng vẫn không đủ phương chi hai vợ chồng, vẫn sống với nhau bằng hai bàn tay trắng. mất thì giờ chăm sóc nữa cô cái chén đói đến cái tô cái bát. Cho nên sự tăng hạt lại càng rõ rệt hơn nữa.

Với Hoa, nàng có thể chịu đựng được mọi sự cực khổ. miễn tình thân nàng được thái nhi và tình thương của Đức bao cho trọn vẹn. Nhưng không Đức vẫn lẻ kẻ thiếu chịu đựng, hời hợt.. Trước cảnh khó khăn, thay gì cảng Hoa chung lo. chung chịu Đặc biệt quay ra cau có vợ. và xem như chính Hoa đã làm hại chăng.

Đã một lần, Hoa phải đau lòng gây gổ với chồng.

— Khổ quá như vậy lâm sao em chịu được ?

Đức cười khẩy khinh bỉ :

— Bạ tôi không khổ sao ? Tôi phải bỏ cả trường lai để chui nhũi lên chốn rừng núi là vì ai ? Đâu phải vì tôi ? Tôi đâu có xấu hổ gì mà phải bỏ xứ bỏ xớ ra đi...

Thiếu phu đau đớn theo từng tiếng nói của chồng, nàng ôn tồn đáp :

— Cách không phải anh sự người Pháp hy hắt anh đi lính sao ? Với em, anh đã làm em đâm lâm việc gì là em có đã can đảm chịu đựng việc ấy. Không có gì là nhục nhã xấu xa đến phải trốn tránh cả. Anh đừng hiểu lầm và đổ tríit cho em như vậy.

Đức vung vai ba hà :

— Hay lắm bây giờ cô chịu đựng đi.,

— Anh đừng nói câu ấy, bây giờ là trách nhiệm của chúng ta với một đứa bé sắp chào đời. Nếu anh đã can đảm nói rằng anh không trách nhiệm gì cả thì em sẽ tự xử cho anh thấy.

— Cô làm gì, cô tự tử hả ?

— Cũng có thể lắm...

Đức cứ gần đâu nắm chặt hai tay vào nhau một cách khổ sở. Đó là cử chỉ quan thuộc của Đức mỗi khi gặp điều khó xử. Hoa nhìn chồng trong dạ thật xót xa. đâu sao đó cũng là người bạn trăm năm suốt đời mình phải lệ thuộc vào ngày. ấy. mình cũng không nên vì tự ái để rồi làm khổ cho chồng con. Nghĩ đến đó, Hoa liền nhẹ nhàng tiến đến bên chồng phục xuống ôm chưa chồng thế thế :

— Em xin lỗi anh. anh thà lỗi cho em ...Em đã dại dột lâm cho anh buồn.

Người chồng thấy vợ hết sức đâu phục mình, thì lòng cũng người ngoại nghĩ lại. Chàng đưa tay vuốt tóc bạn rồi nói nhẹ nhàng :

— Cô hai chàng ta đều có lỗi. Trong cảnh khốn đốn nầy chúng mình cần phải bình tĩnh sáng đầu và khuyến khích nhau hăn rượt qua chỗ không phải gây gổ nhau nói để chăng được gì. Anh cũng biết là em đang có thay hay bực bội trong mình. Lẽ ra anh phải khéo léo hơn Em nên bỏ qua cho anh.

Hoa hôn nhẹ vào tay chồng :

— Em xin cám ơn anh.

Đức đỡ bạn lên :

Em ngồi lên đây. Sắn dịp nầy. anh cũng nói hết nhưng ý nghĩ trong đầu anh cho em nghe. Nghe rồi bỏ. Đề chúng mình lo xây dựng cho ngày mai cho con cái.

Người chồng ngồng lại, như để sắp dặt cho cô lớp lang câu chuyện. rồi chầm rãi :

— Không phải anh không biết rằng tử lâm rồi em yêu Thành.

(Còn tiếp)

GIỌT LỆ ĐÊM TÂN HÔN

● của LAN SƯƠNG

Số 23 (Phỏng tác theo truyện của Hugo L. Tartaie

— Cô nói tôi à ! Tôi giết cô à ?

— Không ! Em không nói anh, anh Hưng ♣.

Hưng gân giọng :

— Lại thêm một tật chết quanh.

— Anh khinh em, tội cho em. — Đừng quy hiện. Lúc nay có điều loạn tâm trí rồi. Tôi hiểu thế nên sẵn sàng tha thứ không cầm cho cô.

— Em không nói ảnh ! Em không nói... anh. Vì kẻ tiêu diệt hạnh phúc đêm tân hôn của em không phải là anh...

Hưng cười lạt :

— Còn ai vô đây, giữa bốn cảnh chỉ có... Tôi và cô trong lúc nầy. Thôi ! Chẳng là trường hợp kéo dài cuộc đối thoại không lý thú chút nào Chẳng ta hãy giải tôn cho nhau. Đã là thái độ hiểu biết cần phải có Cả đông ý chứ.

Lý khóc ba, và năng thấy hình ảnh ác độc của Hạnh hiện ra, năng muốn gào thét lên, muốn tố cáo tất cả chuyện gì Hạnh đã làm cho năng bị man tiếng oan... nhưng năng nhớ lời hứa danh dự đã thề, và chẳng năng nghĩ rằng ngang giờ phút nầy không có lời nào nói ra mà được Hưng tin là sự thật !

Trong năng phút nầy tư. Hưng im lặng chăng thấy Lý tha thiết van nài một điều thông cảm. Hưng nhớ câu Lý yêu cầu để thời gian sẽ minh oan cho năng... có nghĩa là yêu cha Hưng với năng hãy đi qua đêm tân hôn đêm nay.

Điều đó quá đáng như ngày ! Lý muốn sau đêm tân hôn. Hưng sẽ biết năng là gái chn trinh, chưa hề có sanh để lần nào và điều đó sẽ đánh tan mọi hiểu điều mà không xuyên tạc của kẻ ác ý !

Nhưng vì là một cô gái chưa bao đang trên chiến trường tình ái cho nên Lý không đám nói hoặc hành đi? a đưa. Lý ngưng ! Không đúng hẳn mà là Lý sợ nói ra cái điều yêu cầu... được ấn ái rồi sẽ hiểu nhau thì Hưng lại càng khinh năng hơn và có thể xử và năng là hàng gái thích đàm bàn !

Thật là tai hại ! Vì không đám nói ra cho nên, lỗi đương tại thái nghi của Lý bị Hưng hiểu sai lệch !

Hưng nghĩ sao ?

Bất quân tức tự trang thái nầy nan và bất tin nhiệm. Hưng cho rằng Lý muốn cho mình đi qua đêm tân hôn đó.. vì cuộc đi ân mà chăng bị say mê với đực tính sẽ có thể tha thứ cho những chuyện đáng tiếc đã xảy ra của Lý. Hưng cho rằng đã là một đề nghị khôn quỷ, mánh-lới định Lý không thể qua mặt được chàng.

Trước mặt Hưng lúc hầy giờ cô đâu trở nên xấu hổ. Nước mắt lâm oen ố những nét điểm trang sực sỡ lúc ban đầu trước khi vào tiệc cưới

Những nét bi thảm đã đã làm cho Hưng có sự xúc động. Dù sao. người đàn ông như Hưng cũng không phải là kẻ vô tri, vô giác.

Một giọng nói nhỏ nhẹ dịu dàng hơn của Hưng làm cho Lý bàng hoàng :

— Cô nói với tôi là cô bị người oan? Điều đó chắc cô ly do biện hộ Vậy cô hãy nói thật.

Bởi vì sự thật bao giờ cũng là sự thật.

Đối mặt điều lệ của ly loé lên tia hi vọng và giọng nói của năng thêm thiết bao giờ :

— Anh ! Anh cứ hỏi.. em sẽ nói Em sẽ nói tất cả cho anh nghe. Em tin ở Thượng đế em tin ở vong hồn cha mẹ em sẽ phù hộ cho em vượt qua những giờ phút đau tối nhứt của cuộc đời...

(Còn nữa)

★ Bài vẽ trang trong xin đề TÂM-ĐAM địa chỉ Nhựt báo BÌNH MINH

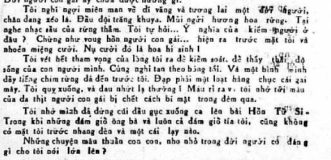

TỪ KHÍ TRONG KHU D...

Số 19

● Hồi ký của VĂN LƯƠNG

Lúc bấy giờ bọn Tây có cho máy bay bay đến ném xuống rừng gần trong khu D nhiều toán giản điệp để lấy tin tức và dụ thám. Chuyện đó không có gì là đối với chiến tranh. Những tên gián điệp cần tự quan của Nhựt Pháp là những kẻ mạo hiểm, ăn liều nhảy dù xuống rừng, bọn nầy được trang bị đầy đủ, bảo đảm, và khéo, lương thực, địa bảo và máy truyền tin. Thành thoàng bị phát giác và bị tóm trọn ở. Nhưng không phải vì thế mà Đệ Nhị phòng của Pháp không tiếp tục thả gián điệp xuống rừng.

Nhưng tôi nghi rằng... Cái chết rùng rợn của người thiếu nữ trẻ đẹp đi trong đoàn chúng tôi đi chuyển về Bà Rịa vừa xảy ra chắc là không phải do bọn gián điệp Pháp gây ra. Vì nhiệm vụ chánh của chúng là lấy tin tức, và nguyên tắc của chúng ta là tuyệt đối giữ bí mật, không để lộ một tin khác nhỏ, hay một tích nào trong chủ trần ấn vì vậy mà tôi không nghĩ rằng thiếu nữa vừa bị chết đó là do nguyên nhân gián điệp.

— Vậy ai giết ? hỏi ngay

Mau đã thám vào là cây rừng. Đóa hoa đã tan tác giữa lúc ngát hương Đời người con gái sẽ ấy chưa được hưởng gì.

Tôi nghĩ ngợi miên man vẽ đi vắng và tương lai một đời người, chán đang xếo la. Đầu đội trăng khuya. Mùi ngãi hương hoa rừng. Tại nghe nhạc sầu của rừng thâm. Tôi tự hỏi... Ý nghĩa của kiếm người ở đây ? Chúng như trong bọn người con gái... biện ra trước mặt tôi và nhoén miệng cười. Nụ cười đó là hoa hi ảnh !

Tôi vẽ hết tham rạng của làng tôi ra để kiểm soát. Đề thấy thiếu độ rõng của con người mình. Công nghĩ tan theo bàng tối. Vẽ mặt bình bình đầy đầy chim vàng đã đến trước tôi. Đẹp phải mặt lại bao chọc đến gần mày. Tôi quy xuống, và đau nhứt lý thường ! Mắt rỉ ra v. tôi nhớ tới mẫu của đa thật người con gái bị chết cách bi mật trong đêm qua.

Tôi nhớ mình đã dùng cái đầu gục xuống ca lên bài Hồn Tố Sĩ. Trong khi những đêm giữa đồng bà và luôn cả đêm giữ tin tối, cũng không có một tối trước nhang đèn và một cái lạy nào.

Những chuyện nhàm thuần con con, nhu nhà trong đời người có đáng gì cho tôi nói lên ?

Tại sao đời người ít ai chịu nghe những tình tiết tỉ tế của tâm sự người vô danh miệt mài trong mưa gió trong thế giới tử thần, mà thôi đây vẫn thích rán rỏ ngợi ca những chuyện tân thời của chiến tranh ?

— Đừng bỏi tại sao !

Tôi nhìn theo những tình cảm vô giá bay trong gió khuya. Tôi thấy những tư tưởng yêu thương dồng bào đã thật bị thói gian chèn vùi. Không ! Tôi lầm ! Càng đi tôi càng thấy qui đã thật Việt Nam thấy lòng yêu thương thân thiết hơn từng mùa thu, từng giông sưtt, từng đêm hoa rừng, và những mùa trăng khoang—tên tuổi.

Tôi đau nhớ như người con gái đã chết thì thầm ly là đã thật của em gái tôi, của người yêu tôi, của chính đa thật tôi. Ai đã giết nàng cách dã man và tàn ác thế ?

Hoàn toàn bí mật đối với mọi người. Đề trôi một tuần lễ sau đó. Tôi lại được địp nghe câu chuyện buồn buồn trong một trạm gián liên.

Anh trạm trưởng thắc mắc :

— Không hiểu vì sau... nội trong một tuần mà anh bị mất tích hai em liên lạc.

— Bị Tây phục kích bắt mất chăn ?

— Không ! Hai thằng bé có biết đánh là Sói rừng và Thỏ con là hai đứa tin khôn đáo đề. Chúng nó bị Tây bắt cả chục lần. Đâu tin cách giải thoát, nên rất giàu kinh nghiệm «đánh hơi» Tây rất tài.

(Còn nữa)

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

Ngày 22-10-1966—Trang 4

Hiệp Khách Hành

(HÔM NAY XEM TRANG 2)

Sổ Tay

(TIẾP THEO TRANG 1)

Huỳnh văn Tôn và Trương văn Chương) và một số sĩ quan cấp Tá. Uỷ ban ấy từ 3 tháng tả trao đến khỏ sai hữu hạn. Chỉ có 5 người được tha bổng.

Thời hạn tới (24-10-66) Đại Tá Tôn sẽ ra Tòa — sau một thời gian ra trình diện — là «vụ 19-2» với âm khiếm diện chung thân khổ sai vừa kể.

★

Trước sự hiện diện của trên ngàn quan khách

TÍN NGHĨA NGÂN HÀNG đã long trọng khai trương chi nhánh tại Chợ lớn

CHOLON.— Trên một ngàn quan khách Việt Nam, Hoa Kiều «Tín Nghĩa Ngân hàng» một ngân hàng của người V.N. đã long trọng khai trương thêm chi nhánh vào chiều 19-10-66 tại số 23 đường Van Kiếp (gần cầu Chà Và) Chợlớn.

Buổi lễ khai trương đặt dưới sự chủ tọa của ô. Trần văn Kiêu, Uỷ viên Tài chính và hiện diện có quý vị: ô. Nguyễn văn Đăng, Phó Thống Đốc Quốc gia Ngân Hàng, ô. Nguyễn văn Cô, Chủ Tịch Hội Đồng Quản trị T.N.N.H., ô. Bùi quang Tao, Tổng giám đốc, Bà Nguyễn thị Hai, ô. Nguyễn Tấn Đời, Huỳnh hữu Giao, Nguyễn văn Bài, Trần Đức Uyển, Phú Lâm Anh (Quản trị Viên) và trên 1.000 quan khách ngoại quốc.

MỞ ĐẦU : Ông Nguyễn văn Yên, Quản trị viên Uỷ nhiệm, cho biết mục đích của Ngân hàng là «nói theo gương xử thế của tiền nhân», không phân mình, không gạt người, theo sát con đường chính trong những hoạt động nghề nghiệp để vững đáng với sự tin nhiệm của khách hàng.

Chính sự tin nhiệm ấy là nhân lực cần thiết để bảo vệ ngân hàng qua ngàng các thời đại và để chứng minh sự trưởng thành của người Việt Nam trong lãnh vực kinh tế và tài chánh. Đặc điểm quan hệ hơn hết là chi nhánh «Tín Nghĩa Ngân Hàng» «mở trường mục» tiết kiệm «Thân Tài Tín Nghĩa» với năm trăm đồng (500.000) quí vị lãm chủ trương mục sẽ có «gia tài» trong cuộc xổ số và góp đỡ đồng bào nghèo khổ vay nặng lãi.

Buổi lễ khai trương chấm dứt bằng một tiệc trà thân mật và vui tươi. (VD).

Quan Điểm...

(tiếp theo trang 2)

Mỗi lần ra đường trong thành phố Biên Hòa, người ta đều gặp những người đàn ông, đàn bà, đặt mà đầu lòa hoặc mang trên người những chứ : «Tôi là một thằng địa chấn», «Tôi là một con ngáo», Những người này phần đông đều lớn tuổi, bị bắt buộc đi chặm chặm trong những tiếng mảng nhiếc của những cô gái trẻ tuổi «Vệ binh đỏ».

*Tất thấy một phiên « cắt tóc» ngoài trời dưới sự thị sát của các «Vệ binh đỏ, I chăng thấy bát tóc bết đầu đi—nghĩa là bao